

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) [Europejski Nakaz Zabezpieczenia Na Rachunku Bankowym](#) > [Sweden](#)

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Szwecja

Szwecja

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Wniosek o wydanie nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym musi zostać złożony w sądzie rejonowym.

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Organem ds. informacji jest Szwedzka Służba Komornicza

Kronofogdemyndigheten

Box 1050

SE-172 72 Sundbyberg

Telefon: +46 771-73 73 00

Tel.: połączenia z zagranicy +46 8 564 851 50

Faks: +46 8 29 2614

Email: kontakt@kronofogden.se

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Na wniosek organu ds. informacji banki mają obowiązek ujawnić, czy dłużnik posiada w nich rachunek, tj. zgodnie z metodą określoną w art. 14 ust. 5 lit. a). Zgodnie z §. 4 [ustawy w sprawie wniosków o wydanie nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w UE \(2016:757\)](#)

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Środek odwoławczy od orzeczenia wydanego przez sąd rejonowy rozpatruje sąd apelacyjny. Orzeczenie wydane

przez sąd apelacyjny badane jest przez Sąd Najwyższy. Jednak środek odwoławczy należy wnieść do sądu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Właściwym organem jest Szwedzka Służba Komornicza.

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Właściwym organem do wykonania nakazu jest Szwedzka Służba Komornicza.

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Ruchomości mogą zostać zajęte, jeżeli w jednoznaczny sposób można stwierdzić, iż stanowią one własność dłużnika (rozdział 4, §.17 [kodeksu postępowania egzekucyjnego \(1981:774\)](#); zob. rozdział 16, §.13). Powyższe ma również zastosowanie do rachunków wspólnych oraz rachunków powierniczych. W przypadku rachunków bankowych, których właścicielami są dwie osoby fizyczne, uważa się, że każda z tych osób jest właścicielem połowy środków znajdujących się na tych rachunkach, jeżeli nie oświadczyły one inaczej. Kwestię, czy majątek należy do dłużnika, rozstrzyga się indywidualnie w każdym przypadku w oparciu o stosowne okoliczności.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Przepisy mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia określono w rozdziale 5 [kodeksu postępowania egzekucyjnego \(1981:774\)](#). Zwolnienie z zajęcia może obejmować gotówkę, depozyty bankowe, inne wierzytelności oraz majątek ruchomy, jeżeli dłużnik potrzebuje ich do zapewnienia sobie utrzymania do momentu, kiedy jego dochód będzie wystarczający, by pokryć stosowne wydatki. Okres zwolnienia z zajęcia – poza szczególnymi przypadkami – nie może przekraczać jednego miesiąca. Przepisy dotyczące majątku, który nie podlega zajęciu, stosowane są przez służbę komorniczą z urzędu, tj. dłużnik nie musi się na nie powoływać.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Zgodnie ze szwedzkim prawem krajowym, banki nie mogą pobierać opłaty w celu wykonania nakazu zabezpieczenia lub podobnych środków zabezpieczenia; nie mogą one również pobierać opłaty za przekazanie informacji o rachunku bankowym organowi ds. informacji.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Przepisy dotyczące kosztów postępowania egzekucyjnego określono w [zarządzeniu w sprawie opłat służby komorniczej \(1992:1094\)](#). W postępowaniu egzekucyjnym zwrot kosztów obsługi uzyskuje się w postaci opłaty podstawowej, opłaty przygotowawczej, opłaty sprzedażowej oraz opłaty specjalnej. Opłata podstawowa wynosi 600 SEK. W przypadku wykonywania nakazu zabezpieczenia wydanego na podstawie rozporządzenia UE w sprawie nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym pobierana jest wyłącznie opłata podstawowa w wysokości 600 SEK.

W przypadku gromadzenia danych organ ds. informacji (Szwedzka Służba Komornicza) może pobrać opłatę w wysokości 300 SEK

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Nie istnieje wykaz szwedzkich postanowień o udzieleniu zabezpieczenia ustalający kolejność ich wykonania.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Sąd właściwy do rozpatrzenia wniosku o uchylenie zabezpieczenia na mocy art. 33 ust. 1 to sąd, który wydał decyzję o nakazie zabezpieczenia (na mocy § 9, akapit pierwszy [ustawy w sprawie wniosków o wydanie nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w UE \(2016:757\)](#))

Szwedzka Służba Komornicza jest uprawniona do rozpatrzenia wniosku o uchylenie zabezpieczenia na mocy art. 34 ust. 1 (§ 10 [ustawy w sprawie wniosków o wydanie nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w UE](#)).

Sądem właściwym do rozpatrzenia wniosku o uchylenie zabezpieczenia na mocy art. 34 ust. 2 jest sąd rejonowy, który na podstawie rozdziału 18, § 1 [kodeksu postępowania egzekucyjnego](#) rozpatruje środki odwoławcze od postanowień wydanych przez Szwedzką Służbę Komorniczą (na mocy § 10, akapit drugi [ustawy w sprawie wniosków o wydanie nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w UE](#)). Rozdział 18, § 1 [kodeksu postępowania egzekucyjnego](#) odnosi się do rozdziału 17, § 1 [zarządzenia w sprawie egzekucji wierzytelności \(1981:981\)](#). Zgodnie z rozdziałem 17, § 1 [zarządzenia w sprawie egzekucji wierzytelności](#) właściwe sądy rejonowe wymieniono poniżej. Termin „pozwany” oznacza dłużnika.

Jeżeli dłużnik nie ma miejsca zwykłego pobytu w Szwecji, do rozpatrzenia wniosku o uchylenie zabezpieczenia na podstawie art. 34 ust. 2 właściwy jest sąd rejonowy Nacka.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Orzeczenie sądu wydane na podstawie art. 33 oraz art. 35 ust. 1 i 3 można zaskarżyć do sądu apelacyjnego i Sądu Najwyższego. Środek zaskarżenia należy jednak wnieść do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie. Należy go wnieść w terminie trzech tygodni od daty wydania zaskarżonego orzeczenia. Przepisy dotyczące środków zaskarżenia zawarto w rozdziałach 49 i 52 [kodeksu postępowania cywilnego](#).

Postanowienia wydane przez Szwedzką Służbę Komorniczą na podstawie art. 34 ust. 1 lub art. 35 ust. 3 i 4 można zaskarżyć do następujących sądów rejonowych. Termin „pozwany” oznacza dłużnika.

Jeżeli dłużnik nie ma miejsca zwykłego pobytu w Szwecji, do rozpatrzenia środka odwoławczego od postanowień Szwedzkiej Służby Komorniczej właściwy jest sąd rejonowy Nacka. Środek odwoławczy należy jednak wnieść do Szwedzkiej Służby Komorniczej. Należy go wnieść w terminie trzech tygodni od daty doręczenia zaskarżonego postanowienia. Przepisy dotyczące środków odwoławczych od postanowień Szwedzkiej Służby Komorniczej określono w rozdziale 18 [kodeksu postępowania egzekucyjnego](#) i rozdziale 17 [zarządzenia o egzekucji wierzytelności](#).

Środek zaskarżenia od orzeczenia wydanego przez sąd rejonowy na podstawie art. 34 ust. 2 wnosi się do sądu apelacyjnego. Jeżeli orzeczenie wydał sąd apelacyjny, środek zaskarżenia wnosi się do Sądu Najwyższego. Środek zaskarżenia należy wnieść jednak do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie. Należy go wnieść w terminie trzech tygodni od daty ogłoszenia orzeczenia, jeżeli orzeczenie rozstrzyga sprawę, pod warunkiem że zostało ogłoszone na rozprawie lub że data ogłoszenia została wówczas podana. W innych przypadkach termin ostateczny wynosi trzy tygodnie od daty doręczenia orzeczenia skarżącemu. Przepisy dotyczące środków zaskarżenia ustanowiono w § 38-41 [ustawy o kwestiach sądowych \(1996:242\)](#).

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Przepisy dotyczące opłat sądowych określono w [zarządzeniu w sprawie opłat sądów powszechnych \(1987:452\)](#). Opłata za złożenie wniosku w sprawie wydania nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym wynosi 2 800 SEK.

Opłatę należy uiścić w chwili złożenia wniosku w sądzie.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Język angielski

■ Ostatnia aktualizacja: 20/09/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.